

Svar:

Det fremgår af Justitsministeriets § 20-redegørelse om Lissabon-traktaten, at der ikke overlades nye beføjelser til EU, som efter grundloven tilkommer rigets myndigheder. I forhold til de gældende traktater medfører Lissabon-traktaten således ikke en ændring af de danske lovgivningsområder, som ikke påvirkes af EU.

Lissabon-traktaten ændrer ikke på det nugældende princip, hvorefter EU hviler på »tildelte kompetencer«, dvs. at EU kun har de beføjelser, som medlemslandene har tildelt Unionen. Endvidere fastslås det, at beføjelser, som ikke er tildelt Unionen i traktaterne, forbliver hos medlemsstaterne, jf. TEU artikel 5. Det præciseres også, at Unionen kun kan handle til opfyldelsen af de mål, der er fastsat i traktaterne, og kun under overholdelse af nærheds- og proportionalitetsprincippet.

De sagsområder, hvor EU er tildelt kompetence inden for rammerne af de ovennævnte principper, fremgår af indholdsfortegnelsen til traktaterne. TEUF artikel 352 (den nuværende TEF art. 308) kan kun anvendes inden for rammerne af de politikker, der er fastlagt i traktaterne.

Der følger heraf, at der findes en lang række politikområder, som medlemslandene er ansvarlige for. Det gælder f.eks. fordelingspolitikken (herunder skattepolitikken), velfærdspolitikken i bredeste forstand (herunder socialforsorg, boligpolitik mv.), arealanvendelse, religiøse spørgsmål, indretningen af de væbnede styrker og politiet, kommunale spørgsmål mv.

Det indre marked eller andre EU-politikker kan ganske vist bevirke, at de nationale politikker på disse områder skal tage hensyn f.eks. til, at vandrende arbejdstageres rettigheder respekteres, eller til at andre EU-borgere ikke diskrimineres, men det er fortsat op til hvert enkelt medlemsland at fastsætte deres egen politik.

Spørgsmål nr. 23:

Ministeren bedes redegøre for, hvad der sker med ratifikationsproceduren, hvis Irland eller UK forkaster Lissabon-traktaten.

Svar:

Det følger af selve Lissabon-traktatens artikel 6 stk. 2, at traktatens ikrafttræden er betinget af, at alle medlemslande i overensstemmelse med deres forfatningsmæssige bestemmelser har ratificeret traktaten.

Såfremt ét eller flere medlemslande ikke ratificerer traktaten, vil der foreligge en ny situation og medlemslandene vil i givet fald skulle tage stilling til, hvordan denne situation håndteres.

Spørgsmål nr. 24:

Ministeren bedes redegøre for, hvilken retlig forskel, det medfører, at det ikke eksplicit følger af Lissabontraktaten, at EU-retten har forrang over national ret, som det var tilfældet i Forfatningstraktaten.

Svar:

Der er almindelig enighed om, at forrangsprincippet i EU-retten – som det er fastlagt af EF-Domstolen – indebærer, at umiddelbart anvendelige bestemmelser i EU-retten har forrang frem for medlemsstaternes ret. Det forhold, at forrangsprincippet ikke eksplicit fremgår af Lissabon-traktaten modsat forfatningstraktaten ændrer ikke herved. Også med Lissabon-traktaten vil medlemslandene således skulle respektere de EU-regler, som de selv har været med til at vedtage, hvilket bekræftes med erklæring nr. 17.

Spørgsmål nr. 25:

Ministeren bedes redegøre for, på hvilke områder Lissabontraktaten ændrer EF-Domstolens kompetencer.

Svar:

EF-Domstolen (fremover EU-Domstolen) har i medfør af EF-traktaten kompetence til at prøve lovligheden af retsakter vedtaget af Europa-Parlamentet og Rådet i fællesskab, af Rådet, af Kommissionen og af Den Europæisk Centralbank. Med Lissabon-traktaten vil også retsakter vedtaget af Det Europæiske Råd kunne prøves af EU-Domstolen. Desuden bekræftes det udtrykkeligt, at retsakter vedtaget af EU's organer, kontorer og agenturer også vil kunne prøves, når de pågældende retsakter har retsvirkning over for tredjemand. Der henvises til TEUF artikel 263.

Derudover udstrækker Lissabon-traktaten EU's domstolskontrol til flere politikområder end i dag. Inden for retlige og indre anliggender, hvor der i dag gælder særlige domstolsbegrænsninger, får EU-Domstolen således stort set samme kontroladgang som inden for de øvrige dele af Lissabon-traktaten. Dog vil EU-Domstolen fortsat ikke have kompetence til at prøve gyldig-